ԺԶ. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 3942 — ՓԵՏՐՈՒԱՐ 18 / 2 ՄԱՐՏ 1899 — 19 ՇԻՎՎԱԼ 1316 — ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ادارهٔ جریدهٔ آرولك (آروره) عمارتلرنده در

ՊՈԼԻՍ, Գալաթիա, Նորատունկեան խան

Les annonces sont reçues à la Direction du Journal "AREVELK", Galata, CONSTANTINOPLE.

Նամակ կամ որ եւ է գրութիւն պէտք է ուղղել ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԹԵՐԹԻ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

20 ՓԱՐԱ.

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Պոյոյ եւ գաւառներու համար տարեկան. 140 Ղրս
» » » » վեցամսեայ. 70 »
» » » » եռամսեայ. 40 »
Օտար երկիրներու համար տարեկան. 40 Ֆրֆ
» » » վեցամսեայ. 20 »

Դրամի փոխարէն փոստային փուլ կ'ընդունուի, 115 դրուշի փուլը 100 դրուշի հաշուով:

Տեղական թղթատարի ծախքը բաժանորդներուն կը վերաբերի:

Յաճուցմանց համար պէտք է դիմել ուղղակի խմբագրատուն:

20 ՓԱՐԱ.

ՎԵՐԱԴԱՐՁ

Իբր տանամեայ մեկուսացումէ մը ետքը Գատրգիւղի քարոզչութեան համեստ պաշտօնին մէջ՝ Տ. Մելքիսեդեկ Սրբազան կը պատրաստուի իզմիր վերադառնալ՝ ստանձնելու վիճակին հոգեւոր հովուութիւնը որուն կոչուեցաւ Գաւառային ժողովին քուէովը և ժողովուրդին փափագովը: Առաջին անգամ, երբ չենք սխալիր, 1879 ին էր որ ի՛րենարուէր առաջնորդ այդ կարեւոր վիճակին, իր երիտասարդ և ուսեալ եկեղեցականի աշխոյժովը ու գործունէութեամբը ընդհանուր համակրանք գրաւելով. այդ թուականէն ի վեր անցած գացած քանի տարիները փոփոխութիւններ առած բերած են անշուշտ իզմիրի թեմին դրութիւններուն, ժողովներուն ու ժողովականներուն մէջ, ինչպէս ալ ետերած են երեսին Մուրատեանց վարդապետը. բայց քան մը որ թարմ կը մնայ երկու կողմին համար ալ՝ այն փոխադարձ համակրանքը ու համարումն է որ արտայայտուեցաւ յունուար 27 ի քուէարկութեամբը և ընտրեալին ընդունելութեամբը:

Իր վաղածանօթ մեծնոլորտը ու մտերիմ միջավայրն է ուրեմն զոր կ'երթայ ողջունել Տ. Մելքիսեդեկ Սրբազան, հոգեւորապէս ալ կապուած ըլլալով այդ թեմին որուն վրայ ձեռնադրուած էր եպիսկոպոս: Հիւանդանոց, վարժարան, ընթերցատուն, կրթական ու բարեգործական հաստատութիւններ կամ չէնքեր՝ մեծ մասը կը կրեն յիշատակը իր հոգեւոր հովուի ու գրասէր եկեղեցականի մտանկայութեան ու քայլերանքին որոնցմով իւգլուխ եւած, կառուցուած կամ վերակազմուած են: Ես իր սիրելական տաճարին մէջէն է, Ս. Ստեփաննոս եկեղեցիի կամարներուն տակ, ուր պիտի վերսկսի իր քարոզութիւնները, թէեւ քիչ մը յոգնած ու մելամաղձոտ չեշտով, բայց միշտ նոյն հոգեբուխ ներչնչումով որ առիթ օրերուն տպաւորութիւնը կրնայ թողուլ ժողովուրդին վրայ:

Իզմիրցիները, գործնական մարդիկ՝ ինչպես կ'ախորժին որ հոչակենք զիրենք՝ այս հոգեկան բանաստեղծութեան տպաւորութիւններուն չատ չեն կապուիր սակայն, և իրենց Առաջնորդին չուրջը համախմբուելով պիտի ձեռնարկեն ազգ. վարչական գործերու որոնք վարդագոյն չեն բոլորովին, գէթ պարբերաբար հասած արձագանգներուն, թերը ու դէմ պատմուածներուն նայելով: Առաջնորդական վիճակներ կան ուր վէճ և կուսակցական խնդիրներ ախպակաս են՝ որովհետեւ քիչ դրամ կայ, ուրիշներ ալ կան, հապտազիտ, ուր նոյն բանը երեսան կու գայ՝ դրամը առատ ըլլալուն պատճառով. և իզմիր այս վերջիններէն է: Տ. Մելքիսեդեկ Սրբազան՝ անձերու և գործերու իր հին փորձառութեամբը և իր բարձրաստիճան եկեղեցականի ազդեցութեամբը պիտի գիտնայ խօսք հասկցնել գժգոհներուն ու գժգոհութեան առիթ տուողներուն, որոնք մեծ թիւ մը չեն կազմեր բարեբարգաբար: վէճերը, հոն ալ, ինչպէս փէչ շատ ամէն կողմ ու պոյոյ թաղերուն մէջ ալ, կը դառնան Ազգաժողովականի, Հիւանդանոցի և այս տեսակ հաստատութիւններու չուրջը, երբեմն հաշուական, երբեմն անձնական տեսակէտներով. Միայն թէ, ուրիշ տեղեր ամէնէն աւելի խնդիր յարուցանող հաստատութիւնը, դպրոցը, իզմիրի մէջ զերծ է անոնցմէ, և բարեկարգ ու արդիւնաւոր գնացքով կը չարունակէ իր ընթացքը, ինչ որ տարտուկ մը կը պակսեցնէ Ներքնորի Առաջնորդին ներկայանալի աշխատութիւններէն, և գոհունակութեան առիթ մը կ'ապահովէ անոր կրեկիք առաջին տպաւորութեան: Եւ արդարեւ, վերջին ժամանակներս Իզմիր այցելող մեր բոլոր բարեկամները գովեստով կը խօսին Մեսրոպեան վարժարանի վիճակին վրայ, որուն մատակարարութիւնը ու դաստիարակութիւնը ձեռնհասօրէն կը կատարուին թարմ ուժերով. հին սերունդի և նոր սերունդի վէճը այլ ևս գոյար առած է այդ կրթական հաստատութեան սեմին առջեւ, ուրկէ ներս՝ երիտասարդ ուսուցիչները կը դաստիարակեն, կը հրահանգեն, կը մարզեն աշակերտները, մինչ գուրսը՝ գրական ու կրթական հին վաստակաւորներ, ծանօթ դէմքեր ամէնքն ալ, իրենց մեկուսացման ու առանձնութեան մէջ գանգատի առիթ մը չունին բնաւ: Գրականութիւնը իրենց սիրելի պարապմունքն է միշտ, բայց գաստիարակութեան գործը թողած են նորերուն: Տ. Մելքիսեդեկ Սրբազան, որ ոչ միայն հոգեւոր հովիւ մը, այլ ժամանակակից ընկեր մը, աշխատակից մը ու խորհրդակից մը եղած է այդ իր կեանքի մեծ մասին, ունի նաեւ գրականութեան վաստակաւորներուն, անոնց նկատմամբ իր տածած համակրանքին մէջ չպիտի մոռնայ անշուշտ համակրանքով գնահատել նորերուն ալ եռանդը ու աշխատութիւնը, նոր գործ և մտքով տարով անոնց: Այս գործնական ըմբռնումին չնորհիւ, Մեսրոպեան վարժարանը գժուարութեան չի բախիր և մոռցուած վէճեր ու խնդիրներ չեն այժմարուիր անոր չուրջը,—բան մը, որ եթէ երբեք պատահի, կընայ միչեւ մէկ աստիճան խանգարել այն ներդաշնակութիւնը զոր իզմիրի ազգայինները կ'ուզեն պահել իրենց սիրելի առաջնորդին հետ, և փոխադարձաբար:

Տ. Ա.

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԱՒԵՏԱՐԱՆԵԱՆ

ԹՒԼԷԹԻՆ, 14 Փետրուար.

Իր անունը ասկէ մէկ քանի ամիսներ առաջ լսած էի. տեղս եկած էր խուռն բազմութեան մը առջեւ գերմաներէն դասախօսութիւն մը ընելու համար: Այդ հաւաքման գժբաղդաբար ներկայ չկրնալ գտնուելով, զինքը անձամբ ճանչնալ չէի կրցած: Անցեալները խմանալով թէ կրկին քաղաքս կը գտնուի, այցելեցի իրեն, ուահա մէկ քանի համառօտ ծանօթութիւններ կը փութամ հաղորդել թերթիդ:

Յովհաննէս Աւետարանեան հայ-բողոքական քարոզիչ մըն է. միջահասակ, թաւ, սեւ պեխերով ու մօրուքով և լայն խոհուն ճակտով մը: Իր գործունէութեան ասպարէզ ընտրած է Զինական ու Հնդկաչինական երկիրներուն ներքին դաւառները և հոն ուխը տարի չափ չարունակ կիսավայրենի ու կռապաշտ ազգերու մէջ աներկիւղ կերպով քարոզած է Աւետարանը: Այժմ Գերմանիա կը գտնուի իր նոյն ազգաց լեզուով թարգմանած Աւետարանը տպագրել տալու համար: Հոս յաջողած է նաեւ իր դիմումներով ու բանախօսութիւններով բաւական մեծկակ գումար մը ապահովցնել օրթոցոյի մը համար, զոր մտագիր է հիմնել իր քրիստոնէութիւն դարձուցած ազգաբնակութեանց մէջ, ուր թշնամութիւնը և ոզորմելիութիւնը անպատմելի է, կ'ըսէ:

Յովհաննէս Աւետարանեան ծննդեամբ Էրզրումցի է. իր մայրենի կրօնքին մէջ իբր կրօնաւոր և ապա իբր Աւետարանական քարոզիչ, խորին հմտութիւն մը ցուցուցած է աստուածաբանական գիտութեանց: Բայց հայերէնէ և թուրքերէնէ, կը խօսի նաեւ չատ մաքուր կերպով գերմաներէն, ֆրանսերէն, արաբերէն և ուրիշ մէկ քանի ասիական լեզուներ:

Այստեղ նշանակած է գերման ազգային հարուստ օրիորդի մը հետ, ջրոն Օաթկրրոթ. մէկ քանի ամիսէն ամուսնանալով, պիտի մեկնի իր կնոջ հետ կրկին դէպի ի Կեդր. Ասիոյ խորերը՝ տարածելու համար վայրենի, տգէտ ցեղերու մէջ Աստուծոյ խօսքը: Զինքը իր նշանածին տունը հանդիպելով ծանօթացայ նաեւ այդ բարձր ընտանիքի անդամներուն հետ. համակրելի օրիորդը տիսակ մը դուրդուրանքով կը խօսէր հայ որբուհիի մը վրայ զոր իր պաշտպանութեան տակ առած ըլլալով, անոր ապրուստի և դաստիարակութեան ծախքը կը հոգայ տարիէ մը ի վեր: Նոյնպէս հմայքով մարդ կ'ընէր երկու Հայերու իրենց մայրենի լեզուով խօսակցութիւնը և այդ «հին լեզուն քաղցրահընչիւն» կը գտնէր:

Նոյն առաւօտը ստացած Աւետիսներս հետս առած ըլլալով ցցուցի զանոնք Աւետարանեանի, որ մանաւոր հետաքրքրութեամբ մը քննեց: Իր ուշադրութիւնը գրաւեց ամէնէն աւելի Զարեհ էֆէնտի Եուսուֆեանի Կրօնափոխութիւնները Մշոյ բազրականը. «Դրամով կրօնական որսորդութիւն ընող միսիոնարներու վարմունքը տգեղ ու անքրիստոնէական» գտաւ: Աւետիսի վերարտայուէն տեղեկութիւն չունէր և գոհ մնաց:

ՀՐԱՆԴ Ց. ԱՆԴՐԻԱՍԵԱՆ

ՄՐՎԱԶԻ ՈՐԲԱՆՈՑԸ

Քաղքիս ազգ. երկսեռ որբանոցը՝ որ ըստ օրէ նախանձելի հաստատութիւն մը կը դառնայ, և նոյն իսկ այն յուսահատները՝ որոնք ի սկզբան կը կասկածէին անոր յառաջացման՝ հիմակ իրաւամբ կ'ըսեն թէ մերինը կը գերազանցէ նոյն իսկ զուիցերիական որբանոցը՝ որ բաւական դրամագլուխ մըն ալ ունի: Առաջնորդ Սրբազանը չանք չի խնայեր: Ժողովուրդը կ'ակնակից՝ գոհացուցիչ կերպով՝ նոյնը կամ անոր կէսը չպիտի կրնանք գրել տեղւոյս ազգային վարժարաններուն համար: Հոգաբարձութեան վրայ բարդուած նոր անդամներէն՝ որոնք կը վայելեն ամէն վստահութիւն և յարգանք, չատ բան կը սպասէինք: Դպրոցը չա՛տ չա՛տ ողորմելի վիճակ մը ունի այսօր, և չենք յուսար թէ հոգաբարձութիւնը անգիտակ ըլլայ ասոր:

Տ. Ք. Ս.

Սրվազ, 10 Փետրուար

ԲԱՐԵԿԵՆԴԱՆԸ

ՄՈՆՐԻԼԻԿ, 15 փետր. 99.

Անցաւ ափսո՛ս... և ո՞վ է որ այս պահուս չպիտի գոչէ ինծի պէս, յիշելով այն խնդութեան ու խենդութեան ժամերը, որոնք եկան պահ մը իրենց ուրախութեան քովով ծածկել ամէն սրտխռովութիւն: Բարեկենդանը՝ իր դայլդայլ դիմակներով չէ թէ միայն դէմքեր կը դիմակ, այլ ամբողջ մարդը իր սրտով ու հոգիովը իսկ. ամբողջ երկիրը կը ծածկուի բարեկենդանի խորհրդաւոր ժպտող դիմակին տակ. ի՞նչ փոյթ թէ կեղծ է, դիմակ է ան մարդ այդ քանի մը օրուան մէջ կամաւ կ'ուզէ խաբուիլ, խաբել սիրտն ու հոգին:

Ամէն մարդ կը զուարճանայ հոս. այր թէ կին, ծեր թէ երիտասարդ. հարուստ թէ աղքատ իրենց հաւաքականութեամբ տղու հոգի մը կը ցուցադրեն, Բարեկենդանի արդէն իսկ տղայական համարուած զբօսանքներուն մէջ ընդելուզուած: Այդ իսկ զբօսանքներէն մէկուն հանդիսատես եղանք, չարաթ իրիկուն, երբ ահագին բազմութիւն մը, ամէն տեսէ ու տարիքէ դէպ ի կայարան կը փութար Բարիկեն դանի հերոսը՝ Մեծն Կուզլէն դիմաւորելու: Կուզիէ իրիկուան ժամը 8½ին կասպորեց իր հանդիսաւոր մուտքը: Անմիջապէս իրեն արժանավայել թափօր մը կազմուեցաւ: Առջեւէն կ'երթային հեծեալ գիմակաւորներ, գոյնզգոյն կանթեղներ ձեռքերնին: Ետեւ կու գար հերոսին երաժշտական խումբը, որ այլանդակ կերպով հագուած ու դիմակաւորուած, փայտէ երաժշտական գործիքները կը հնչեցնէր: Վերջապէս գոյնզգոյն լոյսերու մէջէն կ'երեւայ Մեծն Կուզիէ, հսկայ կազմուածքով ծերունին, ահագին պատառաքաղի մը վրայ զարկած հընդկասաւը, զոր կը խածնէր ու մխրգամայն բարեմիտ ժպիտով մը կ'ողջունէր դինքը ծափահարող անհամար բազմութիւնը: Վեց ձի կը քաշեն կառքը: Զուարթ քայլերգ մը չարժման մէջ կը դնէ թափօրը, որուն կը հետեւին կառքերով բարեկենդանի հանդէսներուն կազմակերպիչ ժողովին անդամները. ու ամէնէն ետքը ամբոխը: Ամէն տեղ վկեցցէներ ու ծափեր կը դիմաւորեն զինքը. ամբողջ քաղքին չուրջը դառնալէ ու միչտ նոյն ժպտով ամէնքը ողջունելէ ետքը, թափօրը կանգ կ'առնէ Բէրոսի պարտէզին առջեւ: Հերոսը հոն անցուց այդ գիշերը:

Կիրակի առտու բազմաթիւ այցելուներ եկան իրենց «բարի եկար»ը ըսելու իրեն և այդ միջոցին իր բազմաթիւ լուսանկարները առնուեցան: Մանաւանդ պըզտիկներու խումբեր չդադրատած էին զինքը միչեւ այն ժամը, երբ դարձեալ երաժշտութեան ընկերակցութեամբ առաջնորդուեցաւ թատրոնի հրապարակը, նախագահելու համար ծաղկեմարտին:

Կէս օրէն վերջ, ժամը 2 ին բազմութիւնը կը խռնուի թատրոնի հրապարակը ու յարակից փողոցները. բազմաթիւ երաժշտական խումբեր կը նուագեն. ժողովուրդը կը սկսի ֆօնֆեթիի կռիւը. Տեսնել պէտք է, նկարիտ գաղափար մը կազմելու համար թէ ինչ տեսարան կը ներկայացնէ այդ կռիւը: Քանի մը վայրկեան չ'անցնիր ու գոյնզգոյն ֆօնֆեթիներու տարափ մըն է որ կը տեղայ ամէնուն գլխին: Կը նետեն ամէնքն ալ. բուռներով կը նետեն, և ատով ալ չգոհանալով, տոպրակներով կը պարպեն իրարու գլխէն վար:

Երկու սեռերու կռիւ մըն է աւելի ասիկա, վասն զի խիստ հազուադէպ է որ երկու այր կամ երկու կին իրարու նետեն. կ'ախտան, ի զուր վատնած կ'ըլլան այն բուռը երբ առաջ նշանակութեան նետեն իրարու: Ես արդարեւ իրքաքանչիւր ափ ֆօնֆեթի զոր երիտասարդ մը կը տեղացնէ օրիորդի մը գլուխն, գիտցէք թէ առանց նշանակութեան չէ: Ճաշակ համակրութեան նշան մըն է ան, ու միչտ գեղցկիկներն են որ ենթարկուած են աւելի գոյնզգոյն թղթեհատիկներու տեղատարափին, և երբեմն այն տատիճան որ ամբողջ գլուխնին, դէմքերնին կը ծածկուի անոնցմով, ու մայրերը որ մէկ քայլ հեռուէն կը հետեւին, կը հըպարտանան անոնց եղած չափազանց համակրութեան նշաններէն: Ուրիշ անգամ վրէժ մըն է որ կ'արտայայտ. մանաւանդ երբ կը տեսնես երիտասարդ մը որ երկու բուռերն ալ լեփ լեցուն կը մօտենայ աղջկան մը, ու ահաւասիկ սեղմելով «չա՛փ» կ'իջեցնէ երեսին, մէկ, երկու երեք, ու կան կարմիր կր կարին խեղճ սյտերը աղջկան. գիտցէք թէ անշուշտ այդ երիտասարդը լաւական երկարատեն ամէն ձիգ թափեր ու չէ արժանացեր անոր համակրանքին: Բայց անդին ուրիշ մը կը տեսնես որ չի դադրիր գունաւոր թղթիկները տեղացնել քնքոյշ կերպով՝ իր առջեւէն գացող օրիորդին գլուխն, ուրկէ չաճախակի ժպիտներ կը ստանայ փոխարէնն, ու երբեմն ալ ափիկ մը ֆօնֆեթի սիրահարներ են անոնք:

Սակայն ափ ֆօնֆեթի նոյն կերպով չընդունուիր գեղեցիկ սեռէն: Կան որ շրջնորհալի «մեռսի» մը, ժպիտ մը ուքանի մը հատիկ կը նետեն երեսիդ՝ ի փոխարէն, ու կը չարունակեն ճամբանին. ուրիշներ աւելի չանդուդն գտնուելով, կը կռտրին հետդ մինչեւ որ տեղ տան. և կամ կը չարունակեն մինչեւ իրենց վերջին հատիկը նետել երեսիդ, ու երբ ալ չունենան, ձեռքիդ տոպրակը հարուածով մը գետին կը ձգեն ու բարձր քրքիջ մը արձակելով կը հեռանան: Երբեմն ալ ճիշդ նետած միջոցիդ տոպրակը պարպուած կ'ըլլայ արդէն, ու «չունի՞մ կը պատասխանէ ժպտուն դէմքով մը. տոպրակդ կ'երկնցնես իրեն ու միչէն կ'առնէ որքան որ կ'ուզէ, և ի նշան չընորհակալութեան տաալին բուռը երեսիդ կը տեղացնէ:

Եւ այսպէս կ'անցնին ժամերը ու ամբոխը կը չարժի միչտ դանդաղաքայլ. տոպրակները կը պարպուին ու կը լեցուին տասն անգամ ու գետինը կը ծածկուի գոյնզգոյն թղթիկներով: Մարդիկ վերչն վար, գլխի մազերէն, պեխերէն ու մօրուքէն սկսեալ մինչեւ ոտքերը առնոնցմով կը ծածկուին: Իսկ պատշգամներէն գոյնզգոյն սեռբաճիճներ կ'իյնան յամաս ամբոխին մէջ, այս կամ այն անձին վրան և կամ գլխարկին կը փաթթուին, քրքիջները կը պատճառեն: Բայց անոնց հետ մէկտեղ լուրիայի ու սիսեռի տեղատարափ մը կը ստանաս չատ անգամ գլխուդ, ու մա՛յ քեզի եթէ չմարժակիս պատասխանել անոնցմէ մէկուն. վայրկենապէս տասի չափ ձեռքեր օդին մէջ կը չարժին ու լուրիան կը տեղայ գլխուդ, ծակերու չափ ցայտելով երեսներդ: Ասոնց ամէնուն խառնուած է միչտ երաժշտութեան ձայնը, զինակառներու խումբերը, բարձրաձայն քրքիջները, ու ֆօնֆեթի վաճառող կիներու «confetti parisien» միջոցին ազդարար: Դիչերները մանաւանդ, էլեքտրական լոյսին տակ, վերչին ծայր հայվիչ է այս տեսարանը:

Ժամը ութին ատենները հազիւ կէս ժամ դադար կ'ըլլայ, ու ամէն ոք ճաշելէ վերջ դարձեալ կը փութայ հոն, ու կը նետուի, կը ցանեն դարձեալ լեցուն ափերով, աւելի մեծ ոգեւորութեամբ, մինչեւ որ թատրոնին ճակտին ժամացոյցը հնչեցնէ կէս գիչերը, հանգիստի ժամը:

* * *

Երիւչաբթի իրիկուն ուսանողներու դիմակաւոր պարահանդէսը տեղի ունեցաւ. քիչ մը նուազ ոգեւորութեամբ, սակայն կրկին ոկսաւ թղթիկներու կռիւը:

Երեքչաբթին՝ Եւրոպացւոց հոչակաւոր «mardi gras»ն էր, ուր ամէն խենդութիւն ներելի է հոս, բարին ընդ ճակ նշանակեմբ:

Կէսօրէն ետքը ժամը երկուքին ամբողջ քաղաքը դուրսն է. թատրոնի հրապարակը, ու քովի փողոցները ասեղ ձգելու տեղ չի կայ: Թատրոնի պատշգամին վրայ կեցած է մրցանակները բաշխող յանձնախումբը, ու առջեւէն կ'ացնին բարեկենդանի խորհրդաւոր սայլերը. իւրաքանչիւրը մէկ երկու վայրկեան կանգ կ'առնէ պատշգամին առջեւ, որպէս զի յանձնախումբը գնահատէ զինքը: Սայլերէն իւրաքանչիւրը առանձին նշանակութիւն մը ունի: Անոնցմէ ամէնէն աւելի աչքի զարնող ու թերեւս ամէնէն աւելի գնահատուողը եղաւ այն կառքը, որ կը ներկայացնէր Մաուչոի արչաւանքը: Թրանսպորտի դրօչակը կը ծածանի վրան մը գագաթը, որուն առջեւ, դիտակը ձեռքը կանգնած է Մաուչոն՝ իր զինուորներէն չքվեղացուած, վրանին երկու կողմը կեցած են երկու սուսանցի զինուորներ՝ իրենց յատուկ տարազով: Կառքը կը յառաջանայ դանդաղաքայլ ու երբեմն երբեմն Մաուչոն դիտակը աչքերուն կը տանի անշուշտ դիտելու համար ինչերէն նաւատրմիդը որ Ֆաշոտայի կը մօտենայ: Երբ կառքը պատշգամին առջեւ կը հասնի, զինուորական երաժշտութիւնը Մարսէյլեզը կը հնչեցնէ. վեցցէ՛ներ ու ծափեր կը թնդացնեն օդը, և պատշգամէն նոյն վայրկեանին բազմաթիւ լրատար աղաւնիներ կ'արձակուին, որոնք իրր թէ Մարշանի լուրերը պիտի տանին Ֆրանսա: Ժամ մը աւելի տեւեց այս ամէնուն անցքը, և ամէնէն վերջը երեսցաւ բարեկենդանի հերոս Մեծն Կուզիէ, որ միչտ նոյն բարեմիտ ժպիտով կարծես նկաւ խրախուսել ամբոխը, ու վերջապէս կոխը ֆօնֆեթիներու ու մանաւանդ լուրիաներու: Այսօր ալ ոգեւորութիւնը իր գագաթնակէտին կը հասնի. ու աւելին կայ. բոլոր գեղեցիկ սեռին վարդ այտերը ամէնուն մատչելի է այսօր: Համբուրէ՛ առաջին հանդիպածը, և մի՛ վախնար սովորական ապտակէն, զոր ուրիշ տեղն պիտի տանայիր յանդգնութեանդ փոխարէն: Զարմանքով տեսայ հայր մը, որ երբ իր աղջիկը ինքզինքը կը պաշտպաներ զինքը համբուրել ուզող երիտասարդէ մը. «Զգէ՛, նեբելի է այսօր» ըսաւ. Ամէնքն ալ կը համբուրուին իրենց ծնողքին առջեւ, ոմանք քրքիջ մը միայն կ'արձակեն: Շատ աղջիկներ ձեռքէ ձեռք կ'անցնին ու տասնեակ մարդեր եռեւէ եռեւ կը համբուրեն զանոնք: Կան չատեր որ առանց ո՛և է ընդդիմութեան կը թողուն համբուրել, ու «մեռսի» մըն ալ կ'ըսեն եռեւէն: Ոմանք կ'ընդդիմանան, ու կը ձեւացնեն ընդդիմանալ մի՛ վհատիր. օրիորդ, այսօր նե րելի է համբոյր մը», և գլուխը թեւերուդ մէջ առած կը համբուրես քանի մը անգամ, իրր պատիժ իր ընդդիմութեան: Ոմանք ալ երեսնին ծածկած են քօղով մը անշուշտ ամէն հանդիպած չբնաւնքներուն անվնաս հպուելէն զերծ մնալու համար: Բայց հոգ չէ. ափդ ֆօնֆեթիով լեցուն կը մնանայ. «Օրիորդ, ձեր երեսին քօղը ներելի չէ այսօր». — «Ձեզի համար մը պատճառելու համար . . .» ու կը վերցնէ քօղը ֆօնֆեթին կը տեղայ երեսին, ու տակաւին քօղը չիջած, կրնաս համբոյր մը քաղել այտերէն՝ ու սորսուկի բաղմութեան մէջ:

Ե. ԱՐՇԱՐՈՒՆԻ

ԲԱԼՈՒԷՆ ԼՈՒՐԵՐ

Անանուղ համաձայն մը որուն զոհ գացին երկրագործներու գաւառներ, անձրեւի պակասը որ վնասեց հունձքին և խիստ ձմեռ մը, որ դժուարացուց երթեւեկութիւնները, պատճառ եղան արմիքներու դիմին բարձրացման՝ որուն հետեւանքով չբաւորութիւնը ծանրացաւ ժողովուրդին վրայ: Շատեր մուգան ցորենն ցաւր և սկսան գարիի, կորեկի և կերկրի հայի փչրանք փնտռել, ու ան ալ չգտնել: Թէև այս օրերս Ազգ. Պատրիարքարանէն 40 ոսկւոյ նպաստ մը հասաւ Բալու և Ճանճաժողովի մը ձեռքով բաժնուեցաւ, սակայն մարդ գլուխ վարսուց փարայի բաժին մը իսկ՝ ան ալ ամէնէն աւելի կարօտ եղողներուն:

—Տ. եպիսկ Ծ. վ. Գալրաքճեան քաղքիս Ս. Լուսաւորիչ եկեղեցւոյն մէջ հանդիսաւոր պատարագ մատոյց և զինուրական պրոց դանձան միամիտ յետաձգման կայսերական չնորհը աւետելով ժողովրդեան, բարեմաղթութիւններ ըրաւ Վեհ. Սուլթանին կենացը: Ժողովուրդը ծայնակցեցաւ «ամէն»ներով:

—Մինչեւ ցարդ Բալուի մէջ հայ որբանոց չի կար: Քաղքիս և չրջակայ գիւղերու հայ որբերը կը խնամուէին երկու որբանոցներու մէջ. մէկը դերմանական և մեսը Խարբերդի միսիոնարներու հսկողութեան տակ: Ս. Պատրիարք Հօր կողմէ տրուած հրահանգի մը համաձայն, հոս բացուեցաւ վերջերս որբանոց մը, ուր առ այժմ քան որ տղաք միայն ընդունուած են, որովհետեւ Քաղկեդոնեաց վանքը վերանորոգման կարօտ է: Որբանոցը առժամապէս հաստատուեցաւ քաղքիս մէջ մասնաւոր խնամակալութեան մը հոգածութեան տակ. իսկ յառաջիկայ գարնան պիտի փոխադրուի վանքը որ պիտի նորոգուի:

—Երկար ժամանակ է ի վեր Բալու Աւաջնորդ զուրկ մնացած էր. տեղւոյս ազգայիններու յանձախակի գրութեանց վրայ, ազգ. վարչութիւնը զրկեց Գալրաքճեան Տ. եպիսկ Մ. վարդապետը որուն հովութեան տակ են նաեւ Արզընի-Մատէն, Արզընի Զնգուզ և Չերմուկ գաւառակներն ալ: Բալուցին խիստ գոհ է եպիսկ վարդապետի պաշտօնավարութենէն: Փիւլերու մէջ տարիներէ ի վեր փակուած գպրոցները՝ իր ջանքով բացուեցան: Աւելի գիւղացւոց վրայ կը կարեկցի ինքը, քան քաղքին որ նոյնչափ կարօտ չէ հոգածութեան: Բալուի ազգ. գաւառական վարչական ժողովները, որոնք երկար տարեէ ի վեր լուծուած էին, այս օրերս կազմակերպուելու վրայ են:

ԲԱԼՈՒԵՑԻ

Պ. ՍԻՆԿՐՈՅԻ ԿՏԱԿԸ

Մեծահարուստ հելլէն սեղանաւոր Պ. Անտրէ Սինկրոս ինքնագիր կտակով մը, որ պատրաստուած է 1896 փետրուարին և օրինաւորապէս վաւերացած, իր հարըստութեան, որ երեսուն միլիոն տրախմի կը հաշուուի, մեծ մասը կը թողու ազգային ու մարդասիրական նպատակներու: Երեք միլիոնը յատկացուած է վարժարաններ հաստատելու և Ճունտանի բանտերուն վիճակը բարւոքելու: Ուրիշ գումար մըն ալ Աթէնքի մէջ խնայողական ճաշարաններ հիմնելու: Պ. Սինկրոս նոյնպէս երեսուն միլիոն տրախմի կտակած է Թէնէրի Պատրիարքարանին և անոր հաստատութիւններուն, կարեւոր գումար մը իր ծննդավայրին, Փիսա, բարեգործական հաստատութեանց, և մէկ միլիոն՝ ելիզապէթ Քլաուէր Պաստոնիւիին որ վիճնա կը բնակի: Աթէնքի մարդասիրական հաստատութեանց համար 500 հազարէն մինչեւ մէկ միլիոն տրախմի գանազան գումարներ կտակուած են: Իր կնոջ ու ազգականներուն և բարեկամներուն եղած կտակներէն զատ, հանգուցեալ բարերարը Օրթոյի մէջ իր ունեցած մեծ կալուածը կը նուիրէ Սուրիոս Թզագործաց Միութեան, մէկ միլիոն տրախմ. արքայական գերդաստանի խնամիներուն և Հ. միլիոն Օր. Սոփի Թրիքուբիսի:

ԱՐԱՐԱՏԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅՈՑ ՂԱՐԱԲԱՂԻՑ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՏՈՐ Ա.

ՎԱՂԱՐՇԱՊԱՏ 1897 ՄԱՅԻՍԻ 18 ՇԱԲԱԹ

ԹԻՎ 438

ՆԱԽԱԳԱՀ ՎԱՀԱՆ ՄԱՄԻԿՈՆԵԱՆ

ՀԱՅՈՑ ՂԱՐԱԲԱՂԻՑ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՏՈՐ Ա.

ՎԱՂԱՐՇԱՊԱՏ 1897 ՄԱՅԻՍԻ 18 ՇԱԲԱԹ

ԹԻՎ 438

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ ՂԱՐԱԲԱՂԻՑ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆԻ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ ՂԱՐԱԲԱՂԻՑ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆԻ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՏՈՐ Ա.

ՎԱՂԱՐՇԱՊԱՏ 1897 ՄԱՅԻՍԻ 18 ՇԱԲԱԹ

ԹԻՎ 438

ՆԱԽԱԳԱՀ ՎԱՀԱՆ ՄԱՄԻԿՈՆԵԱՆ

ՀԱՅՈՑ ՂԱՐԱԲԱՂԻՑ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՏՈՐ Ա.

ՎԱՂԱՐՇԱՊԱՏ 1897 ՄԱՅԻՍԻ 18 ՇԱԲԱԹ

ԹԻՎ 438

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԱՄՈՒԼ

ԱՄՍԵՍ. Գ. ՏՈՒՐԱՆԻ

5–5

9 փետրուար 1899

ՀԱՅՈՑ ՄԵԾԻ ՈՒ ՀԱՐԱՒ ԱՍԻԱՅԻ

Թիֆլիս

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԱՄՈՒԼ

ԱՄՍԵՍ. Գ. ՏՈՒՐԱՆԻ

5–5

9 փետրուար 1899

Բաժանորդագին . . . . . 3 ռուբլի

Ընդունելութիւն ամէն օր, բացի տօնական օրերէ, ժամը 9-էն մինչեւ 5-ը երեկոյեան։

Ձեռագիր յօդուածները չեն վերադարձուիր։

Անանուն յօդուածներ չեն տպուիր։

Ամսագրի բոլոր յարաբերութիւնները պէտք է ուղղել միայն խմբագրատան հասցէով։

Ամսագրի գինը 100 կոպ. է։ Ուղարկելու համար 100 կոպ. ևս պէտք է աւելացնել։

Ամսագրի գինը կանխիկ կամ յետ ստանալու պէտք է վճար

ԵՍԻՆ ՈՒՇԱՑՈՒՄՆԵՐԸ

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆ

Գ.

— Ես ոչինչ չեմ հասկանում, — ասաց Հենրին, երբ նրանք վերադարձան իրենց սենյակը։ — Ինչպե՞ս կարող է մարդ միաժամանակ լինել և՛ Ռոբեսպիեր, և՛ Դանտոն, և՛ Մարատ։

— Ես էլ չեմ հասկանում, — պատասխանեց Ժակը։ — Ես միայն գիտեմ, որ ես Ռոբեսպիեր եմ, և ոչ ոք չի կարող ինձ զրկել այդ իրավունքից։

— Ես էլ չեմ հասկանում, — կրկնեց Հենրին։ — Ես միայն գիտեմ, որ ես Ռոբեսպիեր եմ, և ոչ ոք չի կարող ինձ զրկել այդ իրավունքից։

— Ես էլ չեմ հասկանում, — կրկն